

[Finansministeren.]

at jeg tror, det foreløbig ikke vil være ønskeligt at faa store Forandringer i Rentefoden. Det er vel sandsynligt, at det Aar, vi lige har begyndt, vil indeholde ikke uvæsentlige Tendenser til ikke blot at bremse det Rentefald, vi har haft, men formentlig til at lade dette Rentefald afløse af en moderat Stigning i Renten. Jeg havde gerne set, at man havde bremset Rentefaldet lidt mere i 1945, end det dengang skete, saa vi ikke saa hurtigt var kommet saa langt ned, som Tilfældet er. Paa samme Maade vil jeg heller ikke tro, det nu er ønskeligt at lade Renten stige ret meget. Jeg tror i det hele taget, vi skal undgaa alt for store Svingninger i Rentefoden. Men jeg vil naturligvis ikke nægte, at der kan blive Mulighed for, at Renten vil komme til at stige lidt i Løbet af Aaret, bl. a. fordi Eengangsskatten og Skattebødernes Indbetalinger naturligvis maa virke i denne Retning, og naar det holdes inden for moderate Grænser, betyder det jo heller ikke saa meget.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen spurgte om det samlede Beløb af 2-aarige Statsgældsbeviser og 6 Maaneders Skatkammerbeviser samt Statsspareobligationer. Jeg har ikke dette Tal ved Haanden, men maa ogsaa sige, at jeg for saa vidt kan borttage den Baggrund, der var for det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Spørgsmaal. Det er nemlig ikke min Tanke, at vi nu skulde give os til at afskrive disse Beløb paa Reguleringskontoen, tværtimod, jeg mener ikke engang, at vi skal afskrive Hovedparten af de 5- og 10-aarige Statsobligationers Beløb i Ojeblikket og langt mindre naturligvis de endnu kortvarigere og derfor mere ustabile Laans Beløb. Naar det overhovedet er nævnt i Bemærkningerne, at man ikke behøver nogen Lovhjemmel til disse Beløbs Afskrivning paa Reguleringskontoen, er det gjort for Fuldstændighedens Skyld, for at Bemærkningerne kunde imødekomme de Spørgsmaal, der maaske vilde opstaa hos visse Læsere, idet man kan spørge: Hvorfor lovgives der om de 5- og 10-aarige Statsobligationer, men ikke om de endnu kortere Statspapirer, som jo plejer at være omtalt i de samme Love? Det er altsaa saadan, at skulde man faa Lyst til engang at bruge nogle af de gennem disse meget korte Papirer opsugede Beløb til Afskrivning paa Reguleringskontoen, saa kan det i og for sig ske administrativt. Alene af den Grund er der ingen Anledning til at nævne dem i selve Loven. At der ikke

for mit Vedkommende er Tale om nogen som helst Plan om en hurtig Afbetaling af de 7,5 Milliarder Kr., saaledes som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen omtalte, har jeg allerede antydnet.

Det ærede Medlem Hr. Paul Holt spurgte, om jeg tænkte mig at anvende nogle af de Midler, vi har, til Imødegaaelse af kommende Vanskeligheder; hvis saadanne skulde opstaa. Jeg forstaaer det saadan, at det ærede Medlem spørger, om jeg ikke mener, at vi for det Tilfælde, at vi kommer ind i en Konjunktursituation, der gør det ønskeligt, at Staten fører en lempelig Finanspolitik for at skaane Købekraften i Landet saa meget som muligt og eventuelt forøge den, skal tilbageholde Midler til dette Formaal. Dertil vil jeg for det første sige, at noget saadant kan man, som jeg allerede har antydnet, til enhver Tid gøre, idet Staten kan trække paa sin Konto i Danmarks Nationalbank — det er jo ikke for Staten, saadan som det er for den enkelte, at man for at have en Dispositionsfrihed i og for sig behøver paa Forhaand at skaffe sig en Bankkonto af en vis Størrelse. Men i øvrigt er, som jeg sagde, selve Statens løbende Konto i Danmarks Nationalbank ret betydelig for Tiden, og den Finanspolitik, vi planlægger for det kommende Aar, skulde virke i Retning af, at den snarest bliver større endnu.

H. C. Hansen: Jeg føler Trang til at gøre et Par enkelte Bemærkninger til de ærede Medlemmer Hr. Aksel Møller og Hr. Bertel Dahlgaard. De ærede Medlemmer stod heroppe med en Glorie om sig af omhyggelig Interesse for Landets Velfærd og fremstillede bl. a. mig og mit Parti, som om vi — saaledes udtrykte det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard sig — var optaget af Tanken om at gøre det lettere at slippe de Penge løs, som er opsamlet, og det ærede Medlem Hr. Aksel Møller fastslog, at der øjensynlig var en dybtgaaende Uenighed om, hvad Pengevæsenet og Pengevæsenets Sundhed betyder for vort Land, mellem ham og os.

Det er, tror jeg nok, at stille Tingene lidt anderledes op, end Virkeligheden berettiger til. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, som har lagt sig efter at tale næsten med Smør paa Tungen, naar han vender sig let revsende til de letsindige Socialdemokrater, repræsenterende den dybe Fornuft i Konservatismen, alligevel skulde besinde sig en lille Smule paa Virkeligheden. Det bliver vist svært at overbevise Socialdemokratiet om uan-